Långholmsbron, Götas landförbindelse

Långholmsbron Foto Holger Ellgaard 2009. Wikimedia

Vi har alla gått, cyklat, kört bil över den många gånger, med last av fernissa och bottenfärg inför vårrustningen, med segelsäckar på vår och höst, eller med sill, öl och brännvin för midsommarseglatsen. Komna mitt på bron har vi kikat mot väster för att se om vi kan urskilja den egna båten i mastskogen. Eller på förvåren försökt bedöma om isläget ska försena årets sjösättning. Långholmsbron över det stilla Pålsundet med sina lummiga stränder är inte någon av Stockholms mer imponerande broar, inte som Liljeholmsbron, Årstabron, Skanstullsbroarna eller Danviksbron, som vi brukar beskåda underifrån på vår väg mot skärgård och hav. Den segelfria höjden, tre meter enligt sjökortet, gör den till en effektiv spärr för varje seglare. (Men efter avmastningen häromhösten puttrade vi faktiskt ett varv runt Långholmen, bara för att ha gjort det.)
Den nuvarande stålbron i tre spann är från 1931. Då ersatte den en sten- och plankbro från 1840-talet. Men den var inte den första Långholmsbron.

En bro mellan Södermalm och Långholmen hade det funnits sedan 1600-talet. År 1622 hade nämligen Gustav II Adolf infört en tull på alla varor som fördes in till städerna för att säljas. Tullstaket sattes upp runt städerna, och i Stockholm inrättades tullstationer: Norrtull, Roslagstull, Danvikstull, Skanstull, Hornstull och andra.
För varor som kom in med fartyg sattes tullstationer upp vid Blockhusudden och

GX164.indd 4 2016-12-19 07:48